

November 2007

RondZendBrief 26

‘SELAMAT PAGI, SELAMAT DATANG, APA KABAR?’

Met deze woorden start onze dag, oftewel: met deze woorden komen de pembantu’s (huishoudhelpers) ‘smorgens om kwart voor 7 binnen. Ze verzorgen het ontbijt en daarna vertrekken wij om

kwart voor 8 naar school. De kinderen blijven thuis bij de helpers en doen hun huiswerk. Rond 10 uur hebben zij een uur les in de Indonesische taal. Deze lessen worden gegeven door een vrouw die dicht bij ons woont. Om 12 uur komen wij weer naar huis en eten we de maaltijd die de helpers hebben klaargemaakt. Als wij naar school zijn is er thuis veel werk verzet, zoals het schoonmaken van het huis en de was. Al deze dingen vragen wat meer tijd dan je normaal in Nederland zou besteden aan de was en de schoonmaak. Misschien kunt u het zich niet voorstellen dat er geen stofzuiger in huis is, of een automatische wasmachine, of een keuken zonder elektrische apparaten.

Elke morgen is snel voorbij voor ons en de kinderen. De volgende morgen klinkt het opnieuw: ‘Goede morgen, welkom, hoe gaat het?’

Als een trein

Gaat alles op rolletjes? Nee, niet altijd. De kinderen moesten erg wennen aan de helpers in huis. Al spreken de helpers een beetje engels, toch was er veel verwarring. En wat normaal is voor een kind is het verleggen van grenzen, zeker als de ouders niet thuis zijn. Al met al zorgde dat voor een pittige periode. Gelukkig kunnen we zeggen dat die periode achter ons ligt en dat we nu genieten van elke dag, ook al is die erg druk. Na het middageten gaan we eerst blokfluiten met de kinderen. Elke dag even oefenen. Zij genieten hier erg van. Na de blokfluitles beginnen we met school. Daarna leggen we het werk voor de volgende dag uit, zodat ze de volgende morgen hun werk kunnen doen. Om 4 uur sluiten we de ‘school’ en doen wij ons eigen huiswerk. Dit huiswerk bestaat uit het praten met mensen in je omgeving. Je hebt een bepaalde vraag en die behandel je met die persoon in het Indonesisch. De volgende dag moet je op school tekst en uitleg geven waar je over gesproken hebt met

die persoon, vanzelf ook in het Indonesisch. En ‘savonds doen we theoretische oefeningen met de grammatika. Zo is ons programma vol, gelukkig duurt dit niet de hele periode dat we hier de taalstudie doen. De taalstudie bestaat uit 9 units die elk een maand duren. Na drie maanden verandert het programma en zijn we maar drie uur per dag op school. De laatste unit (maand 9) moet je nog 1 uur per dag naar school, terwijl je de vrijdag vrij hebt. We hebben ondertussen bijna 3 units afgerond.

Bezoek

Terwijl wij druk zijn met het inburgeren in de cultuur staat het leven om ons heen ook niet stil. Er komen namelijk veel mensen langs de deur. Verkopers van groente en fruit. Heel handig want het groente en fruit wat ik van hen koop is voor onszelf en voor de mensen die te arm zijn om zelf groente en fruit kunnen kopen. Dat zijn namelijk de volgende mensen die aan de deur komen. We hebben nu een aantal mensen die we op deze manier proberen te helpen. We richten ons voornamelijk op mensen die dichtbij wonen, die een groot gezin hebben en een klein inkomen. Per situatie kijken we wat nodig is. Verder komt er iedere week een verkoper van souvenirs aan de deur. De mensen hier hebben echt het idee dat we dat elke week kunnen kopen. Gelukkig hebben we al veel geleerd in de taalstudie zodat we nu een afspraak met hen hebben dat ze één keer in de twee maanden komen. Een keer voor een praatje en de andere keer voor een kleine ‘bisnis’. Verder komt er iedere week een

MAF
 De organisatie waarvoor we gaan werken.
 Vliegers van de MAF vliegen wereldwijd om
 daar waar nodig een wezenlijke bijdrage te
 leveren in zending & ontwikkeling.

MAF Nederland
 Flying For Life

Postbus 340, 3840 VB, Harderwijk
 0341-564488
www.maf.nl of www.maf.org

Excuses! Door de overzet van adressen van MPD naar MAF en de enorme aanwas van nieuwe achterban heeft de vorige rondzendbrief niet iedereen bereikt. U kunt deze alsnog downloaden via www.vandijk-maf.nl. Heeft u geen internet, bel naar 0113-342677 en dan krijgt u hem per post!

Groeten, de TFC

bloemenman aan de deur, dus onze tafel is bijna altijd versierd met een bosje bloemen. Volgens de verkoper komen de anjers uit Nederland. Of dat waar is...? Dan komt er nog de karton-ophaler en een mevrouw die helpt met ons huiswerk. Deze laatstgenoemde vrouw stond eerst bijna elke dag op de stoep. Wil je wat kopen van me? Een bordje, of een jurkje, een stuk snoer, enz? En als we niks van haar kochten was haar kind ziek of had ze geen eten voor een grote familie... We hebben haar een 'job' aangeboden. Zij helpt ons iedere dinsdagmiddag om 4 uur met ons huiswerk en wij geven dan een klein salaris en wat te eten. Dit is echt een oplossing omdat ze nu niet elke dag op de stoep staat. Er zijn ook een paar tieners die af en toe hier hun engelse huiswerk van school komen maken, waarna zij ons weer helpen met het Indonesisch. Zo helpen de bewoners ons om de taal beter onder de knie te krijgen. De laatste groep die aan de deur komt zijn de talrijke kinderen die hier in de

kampung wonen. Ze spelen dolgraag met lego dus elke dag horen we de slippertjes rennen op ons pad met daarna de vraag-door-de-gesloten-voordeur-heen: 'Ibu, Boleh bermain?' (Moeder, mogen we spelen?)

Lego-fanaten in huis

Kampung-camping

Het leven in de kampung kun je misschien het beste voorstellen als een grote camping. Niet dat hier tenten staan, maar de geluiden zijn heel gelijk aan een camping. Mensen leven meer buiten dan binnen, de huizen zijn erg gehorig en bovendien staan ze dicht bij elkaar. De kinderen gaan een klein dagdeel naar school, dus lopen er altijd wel een aantal rond. De paden zijn hier niet allemaal verhard dus als het regent is het hier erg

modderig. Al deze dingen doet mij sterk denken aan een camping. Ook in ons huis, de ene zijkant is voorzien van gaas in de raamkozijnen, dus de temperatuur en luchtvochtigheid binnen zijn bijna hetzelfde als buiten. Zeker als je dan je huis binnenkomt en in de keuken het twee-pitter gastel ziet staan aangesloten op een gas fles, wordt het camping-idee alsnog versterkt. Het niet altijd hebben van (warm) water maakt het geheel compleet. Toch kunnen we zeggen dat we hier gezellig wonen, al hebben we wel eens heimwee naar de goeie zeeuwse frisse lucht.

Website

Tegenwoordig zetten we foto's op onze website. Ongeveer 1 keer per maand worden deze vernieuwd. U kunt deze zien door op de link 'foto's/pictures' op onze website www.vandijk-maf.nl te klikken. De foto's hebben zowel nederlandse als engelse uitleg zodat onze vrienden en kennissen in Amerika en elders er ook wat aan kunnen hebben.

Ontvang een hartelijke groet en bedankt voor de verjaardagskaarten!

Pieter en Anja van Dijk
Tjeerd, Janieke, Harm en Hanne

C/O IMLAC
Jalan Gunung Agung No. 16
Bandung 40142
Indonesia
Tel: 0062 22 204 3604 (6 uur later dan Nederland)
pvandijk@maf.org of www.vandijk-maf.nl

een bezoek aan de warmwatergeiser bij een vulkaan hier in de buurt

Als u meer informatie wilt, de rondzendbrief wilt ontvangen, of als u ons meermalig financieel wilt ondersteunen kunt u contact opnemen met, of een mail sturen naar Fam Meeuse, 0113-342677, Kerkplein 7, 4421 AA Kapelle, tfc_vandijk@zeelandnet.nl. Ook kunt u deze zaken regelen op www.vandijk-maf.nl